

16.6.2010

B7-0345/2010 }
B7-0347/2010 }
B7-0350/2010 }
B7-0379/2010 }
B7-0389/2010 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

zgodnie z art. 110 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez grupy polityczne:

ALDE (B7-0345/2010)

PPE (B7-0347/2010)

S&D (B7-0350/2010)

Verts/ALE (B7-0379/2010)

GUE/NGL (B7-0389/2010)

w sprawie operacji wojskowej Izraela przeciw humanitarnemu konwojowi statków oraz blokady Strefy Gazy

Ioannis Kasoulides, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Vito Bonsignore, Hans-Gert Pöttering, Dominique Baudis, Mário David, Tokia Saïfi, Tunne Kelam, Michèle Striffler, Dominique Vlasto, Lena Kolarska-Bobińska, Elena Băsescu,

w imieniu grupy politycznej PPE

Véronique De Keyser, Adrian Severin, Richard Howitt, Pier Antonio

Panzeri, Proinsias De Rossa, María Muñoz De Urquiza, Emilio Menéndez del Valle,

w imieniu grupy politycznej S&D

Niccolò Rinaldi, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Marielle De Sarnez, Ivo Vajgl, Sonia Alfano,

w imieniu grupy politycznej ALDE

Daniel Cohn-Bendit, Eva Joly, Nicole Kiil-Nielsen, Hélène Flautre, Margrete

RC\822593PL.doc

PE441.926v01-00}
PE441.928v01-00}
PE441.932v01-00}
PE441.961v01-00}
PE441.971v01-00} RC1

Auken, Malika Benarab-Attou, Reinhard Bütikofer, Ulrike Lunacek, Isabelle Durant, Raúl Romeva i Rueda, Yannick Jadot, Jean Lambert, Judith Sargentini, Keith Taylor, Bart Staes, Rebecca Harms, Catherine Grèze, José Bové,

w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

Lothar Bisky, Patrick Le Hyaric, Marisa Matias, Eva-Britt Svensson, Bairbre de Brún, Helmut Scholz, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat,
w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

RC\822593PL.doc

PE441.926v01-00}
PE441.928v01-00}
PE441.932v01-00}
PE441.961v01-00}
PE441.971v01-00} RC1

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie operacji wojskowej Izraela przeciw humanitarnemu konwojowi statków oraz blokady Strefy Gazy

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Strefy Gazy, w szczególności rezolucję z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie sytuacji w Strefie Gazy¹ oraz rezolucję z dnia 18 lutego 2009 r. w sprawie pomocy humanitarnej dla Strefy Gazy²,
- uwzględniając deklarację z Wenecji z 1980 r.,
- uwzględniając wcześniejsze oświadczenia Kwartetu Bliskowschodniego, w szczególności oświadczenia z dnia 19 marca 2010 r., w których potwierdzono podstawowe zasady określone w dniu 26 czerwca 2009 r. w Trieście, oraz z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie wznowienia rozmów mających na celu zbliżenie Izraelczyków i Palestyńczyków,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1860 z dnia 8 stycznia 2009 r. (S/RES/1860(2009)) oraz rezolucję nr 1850 z dnia 16 grudnia 2008 r. (S/RES/1850(2008)),
- uwzględniając oświadczenie, złożone w imieniu UE przez wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą Komisji Catherine Ashton w dniu 31 maja 2010 r., w sprawie operacji wojskowej Izraela przeciw konwojowi statków,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ (S/9940) z dnia 31 maja 2010 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 8 grudnia 2009 r. w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Jerzego Buzka z dnia 31 maja 2010 r.,
- uwzględniając przyjętą dnia 2 czerwca 2010 r. przez Radę Praw Człowieka ONZ rezolucję w sprawie poważnego ataku sił izraelskich na humanitarny konwój statków,
- uwzględniając rezolucję przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne WHO w dniu 18 maja 2010 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Światowego Programu Żywnościowego oraz Organizacji NZ do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) w sprawie sytuacji w Strefie Gazy opublikowane w listopadzie 2009 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że w wyniku operacji wojskowej Izraela przeprowadzonej na wodach

¹ Dz.U. C 46 E z 24.2.2010, s. 100.

² Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 1.

międzynarodowych w dniu 31 maja 2010 r. przeciw flotyli z pomocą humanitarną dla Strefy Gazy śmierć poniosło dziewięć osób cywilnych, a 38 osób cywilnych i siedmiu żołnierzy izraelskich odniosło obrażenia,

- B. mając na uwadze, że przejścia graniczne po obydwu stronach granicy ze Strefą Gazy są zamknięte od czerwca 2007 r. – po tym jak Hamas doszedł do władzy w Strefie Gazy za pomocą środków militarnych – zaś blokada przepływu ludności i towarów przyczyniła się do zwiększenia ubóstwa, sparaliżowała proces odbudowy i wywarła negatywny wpływ na gospodarkę strefy, przyczyniając się do powstania ogromnego czarnego rynku, kontrolowanego między innymi przez Hamas; mając na uwadze, że blokada ta nie przyczyniła się do oczekiwanego przez władze izraelskie uwolnienia Gilada Shalita, do czego wielokrotnie wzywał Parlament Europejski; mając na uwadze, że blokada ta nie spełniła celu politycznego polegającego na osłabieniu ekstremistów oraz – dotykając głównie najsłabsze grupy ludności – doprowadziła do nasilenia się radykalnych nastrojów,
- C. mając na uwadze, że według wcześniejszych oświadczeń organów Narodów Zjednoczonych blokada Strefy Gazy stanowi zbiorową karę niezgodną z przepisami międzynarodowego prawa humanitarnego,
- D. mając na uwadze, że 80% ludności Strefy Gazy jest uzależnione od pomocy żywnościowej, ponad 60% boryka się z niepewnością dostaw żywności, bezrobocie wynosi około 50%, zaś warunki sanitarne i stan środowiska naturalnego uległy znacznemu pogorszeniu,
- E. mając na uwadze, że w pierwszym kwartale bieżącego roku do Strefy Gazy wjechało tylko 3 600 samochodów ciężarowych z pomocą żywnościową, zaś w pierwszym kwartale 2007 r. samochodów takich było 36 000, oraz że w Strefie Gazy dozwolonych jest tylko 81 produktów, podczas gdy Agencja ONZ ds. Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) szacuje liczbę produktów potrzebnych na zaspokojenie podstawowych potrzeb humanitarnych na 6 000,
- F. mając na uwadze, że terytoria palestyńskie są największym wśród krajów trzecich odbiorcą pomocy świadczonej w ramach funduszy UE, a wsparcie to odegrało zasadniczą rolę w staraniach na rzecz zaradzenia katastrofie humanitarnej w Strefie Gazy; mając na uwadze, że UE wciąż udziela, w tym poprzez UNRWA, istotnej pomocy humanitarnej w Strefie Gazy,
- G. mając na uwadze, że rozwiązanie oparte na współistnieniu dwóch państw wciąż stanowi istotną podstawę trwałego pokoju pomiędzy Izraelczykami a Palestyńczykami i w związku z tym należy unikać wszelkich działań jednostronnych, które mogłyby zagrozić realizacji tego celu; mając na uwadze, że toczące się rozmowy mające na celu zbliżenie obu społeczności mogą doprowadzić do wznowienia bezpośrednich negocjacji pokojowych zmierzających do utworzenia niepodległego państwa palestyńskiego koegzystującego w atmosferze pokoju i bezpieczeństwa z państwem izraelskim,
- H. mając na uwadze, że Hamas wciąż nie zezwala na przetransportowanie ładunku humanitarnego flotyli do Strefy Gazy,

1. składa kondolencje rodzinom ofiar;
2. potępia przeprowadzony na wodach międzynarodowych atak na konwój, naruszający prawo międzynarodowe;
3. wzywa do bezzwłocznego przeprowadzenia międzynarodowego dochodzenia w sprawie tego ataku oraz nalega na przestrzeganie zasad odpowiedzialności względnej i bezwzględnej, a także apeluje do wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej Komisji oraz do państw członkowskich UE o podjęcie działań gwarantujących, że podjęte zostaną wszelkie właściwe kroki w celu urzeczywistnienia tego wezwania;
4. apeluje do Izraela, aby natychmiast zakończył blokadę Strefy Gazy, powodującą klęskę humanitarną i rosnącą radykalizację, co staje się źródłem niestabilności dla Izraela i całego regionu;
5. domaga się natychmiastowego zaprzestania wszelkich ataków na Izrael i ostrzega, że osoby dokonujące takich ataków muszą ponieść pełną odpowiedzialność;
6. wzywa wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą Komisji oraz państwa członkowskie UE do podjęcia działań, by zagwarantować otwarcie na stałe wszystkich przejść granicznych do i ze Strefy Gazy, w tym portu w Strefie Gazy, przy zastosowaniu odpowiednich procedur międzynarodowego monitoringu odbioru końcowego, by umożliwić nieograniczony przepływ pomocy humanitarnej i towarów komercyjnych, niezbędnych w procesie rekonstrukcji i dla samowystarczalnej gospodarki, jak również przepływu gotówki i swobodnego przepływu osób;
7. wzywa wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą Komisji, aby natychmiast podjęła inicjatywę, przedkładając kwartetowi plan UE mający na celu zakończenie blokady Strefy Gazy i rozwianie obaw Izraela dotyczących bezpieczeństwa przez zagwarantowanie międzynarodowej kontroli przejść granicznych, w tym ponowną ocenę mandatu misji kontrolno-szkoleniowej UE na przejściu granicznym (EU BAM), ewentualnie z uwzględnieniem aspektu morskiego, oraz jej reaktywację, a także rozmieszczenie międzynarodowych sił marynarki wojennej w celu kontrolowania wybrzeża Strefy Gazy;
8. przypomina, że nawet jeśli UE jest gotowa rozszerzyć zakres pomocy udzielanej Palestyńczykom, zobowiązanie to nie może pozostawać zobowiązaniem otwartym i podczas gdy pomocy humanitarnej należy nadal udzielać bezwarunkowo, nalega, aby UE wypełniła swoją polityczną powinność, osiągając wymierne wyniki zmierzające do utworzenia samodzielnego państwa palestyńskiego, odpowiadające znaczącej pomocy finansowej i gospodarczemu znaczeniu UE w tym regionie;
9. wyraża poparcie dla rozmów między Izraelem a Autonomią Palestyńską, mających na celu zbliżenie, oraz podkreśla potrzebę ich kontynuowania, żeby wznowić rokowania bezpośrednie;
10. jest przekonany, że należy pilnie i gruntownie przeformułować politykę UE na Bliskim Wschodzie, by przy zastosowaniu skutecznych narzędzi dyplomatycznych odegrać decydującą i spójną rolę polityczną w interesie pokoju i bezpieczeństwa w tym sąsiadującym

z UE regionie, w którym UE ma żywotne interesy strategiczne; uważa, że powinno to objąć wszystkie strategie polityczne UE, w tym m.in. politykę handlu i politykę rozwoju;

11. pozytywnie ocenia prace UNRWA, a świadom deficytu finansowego, z którym agencja ta zmierzy się na koniec bieżącego roku, wzywa międzynarodową wspólnotę udzielającą pomocy, żeby dotrzymała złożonych zobowiązań i dodatkowo zwiększyła swoje składki;
12. zauważa, że ostatnie wydarzenia w bardzo negatywny sposób wpłynęły na stosunki Turcji z Izraelem; zachęca władze tureckie do skoncentrowania wysiłków dyplomatycznych i politycznych na łagodzeniu krytycznej sytuacji ludności palestyńskiej i przyczynianiu się do bliskowschodniego procesu pokojowego;
13. z zadowoleniem przyjmuje niedawne otwarcie przez władze egipskie przejścia granicznego w Rafah;
14. wzywa do natychmiastowego uwolnienia izraelskiego sierżanta Gilada Shalita, którego Hamas uprowadził na ziemi izraelskiej w dniu 25 czerwca 2006 r. i który jest przetrzymywany od tego czasu w odosobnieniu w Strefie Gazy;
15. wzywa Radę, aby podjęła kroki na rzecz niezwłocznego zwołania Rady Stowarzyszeniowej UE-Izrael w celu omówienia bieżącej sytuacji;
16. apeluje do Rady o poczynienie kroków w celu zwołania wspólnego komitetu UE i Autonomii Palestyńskiej;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, wysłannikowi kwartetu na Bliski Wschód, sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich, rządowi Izraela, Knesetowi, przewodniczącemu Autonomii Palestyńskiej, Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej, rządowi i parlamentowi Turcji oraz rządowi i parlamentowi Egiptu.